

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

4. číslo / 2019

září, říjen, listopad 2019

Začátek školního roku je pěkný v tom, že jsou všichni ještě myšlenkami u prázdnin, ale zatím jim už ubíhají první hodiny, dny a týdny vyučování.

Největší emoce patřily tradičně prvňáčkům, když je devátáci odváděli do jejich tříd. Nebude to trvat dlouho a ostřílení školáci jim to na konci školního roku oplatí.

Podívejme se ale na to, co se událo do poloviny listopadu v třídách prvního stupně, protože druhý stupeň žádné informace nedodal. Na vydatné číslo však stačily slohové práce, obrázky, fotky a krátké články učitelek o akcích nebo zajímavých hodinách s dětmi.

Pro navození správné podzimní nálady foto "pyšelského hamburgeru".

Prázdniny

Tak na ty už můžeme jen vzpomínat a těšit se na další!

A jak jste se měli vy?

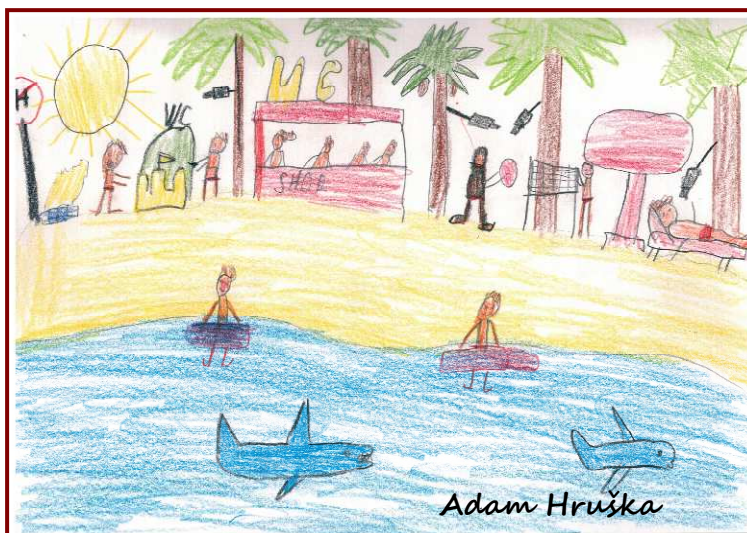
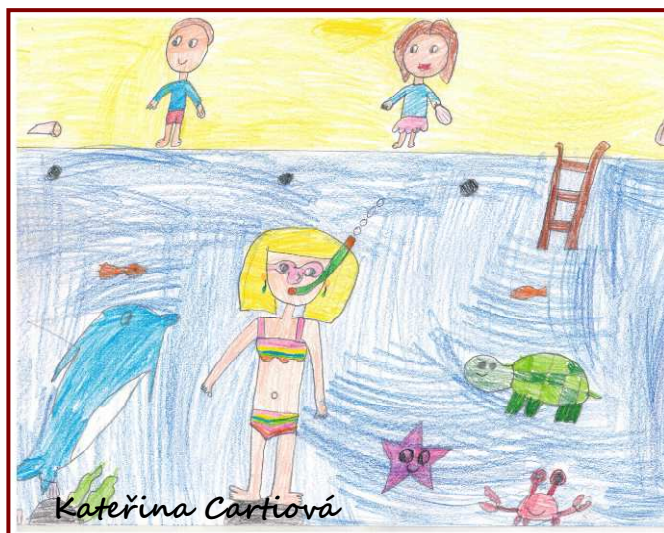
To se už asi nedovíme. Ale novopečení žáci z 5.A se pochlubili svými zážitky.

O prázdninách jsem byla s rodiči a bráčkou v jiřích
 Čechách v Keblanech. Jezdili jsme tam na
 kolech a chodili na rozhledny. Bydleli jsme v
 chalupě, kde byl velký barán a velká zahrada.
 Jeeli jsme také do Terčina údolí. Bylo to
 tam moc hezké a líbilo se mi tam. Byl tam také uměle vytvořený
 vodopád. Terčino údolí je pojmenováno podle Marie Teresie.
 Také jsme byli v Českém Krumlově, kde jsem viděla kromě
 rámečku jediné látkové hlediště přírodního divadla v Evropě.
 Na dovolené se mi moc líbilo.

Nela Kadeřábková

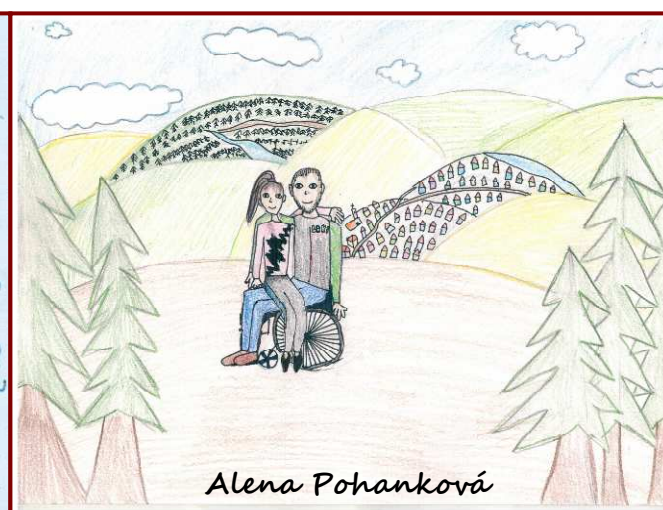

Snad se toho stanování účastnili i nějací lidé.

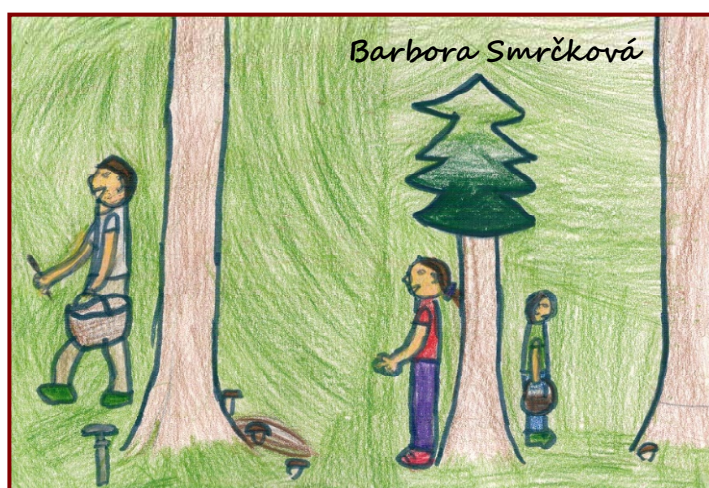

Děti vzpomínaly na chvíle u moře, jiné zase na překrásný výhled na horách a kolik se musely nachodit, aby se ho dočkaly.

Všechny prázdninové jsme jeli s rodi-
mami na dovolenou. Napřed jsme vyrazili
do Nizké Jizersky, kde jsme se uby-
sovali v rezorci. Odtud jsme jeli
do naší výlety do okolí. Kde jsme měli
dávku město Dvůr Králové, kde jsme vyjeli z města
na vrchol Novou Kolín, kde byl krásný výhled
na město. Také jsme si vyžili na kopci, kde
viděli Jizerské vodopády. Pak jsme si prohlédli
staré chaloupky ze Vrcholín, kde se máme
více. Ve Vrcholíně jsme také chodili na
výlety. Nejvíce se mi líbil výhled na Popradské
pleso. Ušli jsme asi 7 kilometrů. Bylo vedro
do kopce, ale výhled na krásnou krajinu
sálal na nás. Prázdniny se mi moc líbily.

Děti, které se nedostaly do ciziny, si užily houbařskou sezónu, někteří si užívali prázdniny se zvířátky.

Amálie Sitná

Řecko ostrov Rhodos

O prázdninách jsme letěli do Řecka, na ostrov Rhodos. Když jsme přiletěli na letiště, vyzvedli jsme si kufry a jeli autobusem do našeho hotelu.

U hotelu byl krásný bazén a barevná svítila fontána. Ráno jsme šli na pláž k moři. V moři jsem šnorchlovala a viděla spoustu barevných ryb. Aulem jsme jeli do hlavního města Rhodos, ve kterém je mnoho historických památek. Také jsme jeli na výlet jménem Sedm Bramení, kde se riským sluncem dojde k vodopádu. Každý večer animátoři připravili zábavný program. Na ostrově je krásné moře a oblázkové pláže. Několik kamínků jsem si přivezla domů. V moři se mi líbilo.

Ela Zamrazilová

Sára Karlová

Johana Olmrová

Etyla maja zula

Kamila Tichá

PRAŽDNINY

V prázdninách jsme byli na Slovensku. Tam jsme chodili na dlouhé túry. Potom jsme byli ve Sloupu, tam jsme také chodili na velké túry. Na příměstském záboře v Lajčuku na téma Master chef junior. Tam jsme vařili třeba pizzu nebo špižky, muffiny, burger a umíchali jsme pití. Byla jsem na záboře Chrudimka. Téma bylo Pod italským nebe. Krasně se mi tam líbilo. Pak začala škola. My jsme druhý týden v pátek odjeli na Šumavu. Tam bylo hezký, chodili jsme na výlety. Byli jsme taky na houbačkách. Našli jsme jich jenom pár. Nejvíce se mi asi líbilo na Slovensku nebo na Chrudimce a na Šumavě. Na Chrudimce jsem byla s Alenkou. Seznámila jsem se s jinými holkami. Moc mě to tam bavilo.

Místo pro obrázek:

Poslední příspěvek je od E. Walterové z 5. třídy.

Noční bojová hra

O letošních prázdninách jsem byla na táboře Chrudimka v Trhové Kamenici s mojí kamarádkou Lindou. Malovali jsme podle italských mistrů a hráli spoustu her.

Jednou večer, když už byla tma, oddíloví vedoucí nás svolali na film. Tak jsme všichni přišli před hlavní srub a vedoucí nám pustili film. Ale potom si k sobě volali oddíly jeden po druhém. To bylo trochu divné. Pak přišel na řadu náš oddíl. Dali nám napít kakaa a v tu ránu jsme dostali mor. Museli jsme se vydat do lesa, abychom se toho moru zbavili. Museli jsme plnit různé úkoly. Chodili jsme samozřejmě s baterkami. Na stromech byly přilepené odrazky, které strašidelně svítily. Přišli jsme tedy do lesa a tam po nás jedna paní chtěla, abychom jí na nosítkách přinesli mrtvolu. Když jsme přišli k té mrtvole, vyděsila jsem se, že je opravdu mrtvá. Ležela úplně nehybně a měla bledý obličej. Naštěstí to tak nebylo, když jsme odcházeli, probrala se. Šli jsme dál. Najednou se začaly ozývat divné zvuky. Jakoby někdo do něčeho bušil. Strašně jsem se lekla. Pak jsme zjistili, že to byl oddílový vedoucí, který do něčeho mlátil lopatou. Na jiném místě jsme měli najít lahvičku na lék. Jeden vedoucí byl převlečený za potkana a na břicho měl díru. Do té jsme strčili ruku a hledali lahvičku. Bylo to ošklivé, protože jsme nevěděli, do čeho saháme, byla tam i zubní pasta a kečup. Na konci jsme dostali lék proti moru. Když jsme se vraceli do tábora, začala lahvička s lékem podivně šumět. Najednou mi vyletěla z ruky, otevřela se a lék se vylil. Hrozně jsem se lekla. Když jsme se vrátili do tábora, zjistili jsme, že se to přihodilo všem.

Zajímavé zážitky jsme si mohli přečíst díky příspěvkům žáků 5. třídy. Díky nim jsme se mohli přenést na místa, na kterých oni prožili svoje poslední hlavní prázdniny.

Přejeme jim, aby si i ty příští pořádně vychutnali a pak se zase rozepsali o svých pobytech na táborech nebo o dovolených s rodiči.

Festival vědy

Hele, nefotěte nás, my jdeme na záchranáře!

Co tam vidíš?

Neptej se a podívej se taky.

Jestli se neztratíme tady, tak už nikde. Na to se musím posílit!

Ústav pro českou literaturu – snad po nás nebudou chtít, ať čteme ...

Po těchhle kytkách jsem už někde šlapala, a prý léčivky. Příště si budu muset dát větší pozor po čem šlapu.

Holky, vidíte? Těch stánků! Koukněte na mapku a vyberte něco, čemu budeme rozumět.

Ústav jaderné fyziky máš za zády a ty si tady foukáš balóčky?

Tak co, voní?

Copak chemie může vonět?
Vlastně, tak trochu jako
nějaká kytka.
Možná bych si to koupila
jako voňavku.

Jestli jsme si pořezaly
ruce? Copak jsme se
zbláznili? To nám
udělali nějakí vědci.

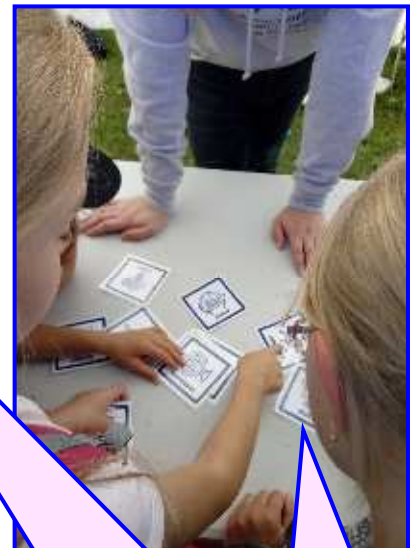

To by mě ani ve snu nenapadlo,
že dokážu uzvednout více než
vážím a ani mi to nedá moc
práce. A stačí jen pár katek.

Co to plácáš, to jsou přece kladky!

Tak jste snad pochopili, že po nás dospělých
bude muset vaše generace uklízet pěkně
dlouho, než se nadechnete čistého vzduchu.
Hodně se učte, abyste věděli, jak na to!

Já už vím, co budu muset udělat nejdřív, až
něco důležitého objevím.

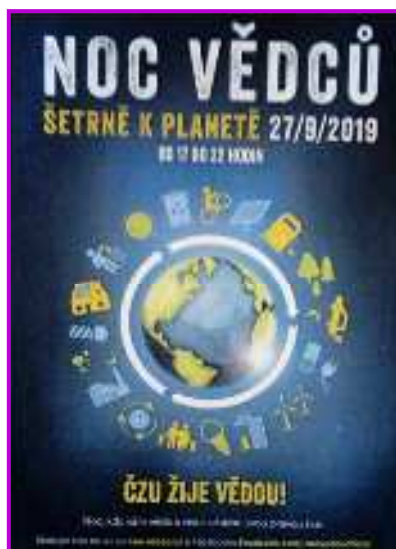
A já zase vím, že na nic nepříjdu, protože
neumím roztřídit ani tyhle kartičky.

Taky jsem to nevyřešila, ale stačí
zatlouct pár hřebíčků a vztek vás přejde.
Pojďte si bouchnout a uvidíte.

Myslela jsem, že tlak se měří jenom těm, ehm, starým...

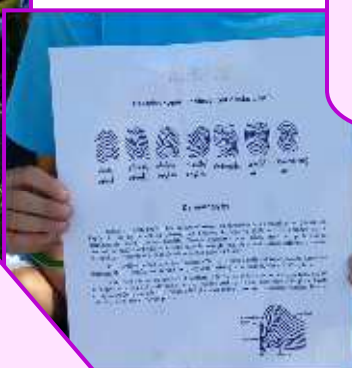
Ukážu ti, jak tlak může stoupnout i slečně jako jsi ty, když je tady takový nápor na bednu.

Nerozumím tomu, před chvílí mi tři chyběli a najednou mám o dva víc!
Jsou jako trpaslíci z Címrmana, vlezou všude a strašně rychle se množí!

Moje otisky prstů. A teď už si budu muset dávat navždycky pozor. Určitě si je nechali v nějaké databázi.

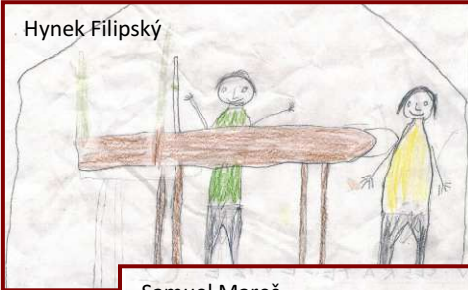
Kluci, už toho mám dost! Posbírám prospekty a kašlu na to. Vědecké poznatky jsou fajn, ale mně už to hlava nebere. Dal bych si už raději oběd ve školní jídelně.

Moje řeč. Jen musíme vymyslet, jak odsud dostaneme dospělé, vypadá to, že by tu nejradši zůstali až do večera.

Dialogy jsou samozřejmě vymyšlené, ale faktem zůstává, že se všem na festivalu vědy na kulaťáku v Dejvicích líbilo a ani dětem, ani dospělým se vracet ještě nechtělo, ale smluvená doba na nástup do autobusů se neúprosně blížila. Proto se všechny zúčastněné třídy střelhubitě sešikovaly a odebraly se na domluvené místo.

Druháci ještě další den vzpomínali, co je nejvíce zaujalo z toho mála, co stihli obejít.

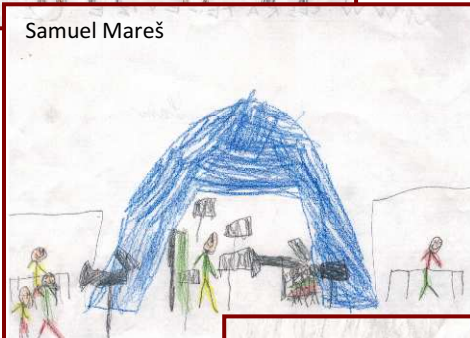
Hynek Filipský

Ondřej Kostrhoun

Samuel Mareš

Jakub Čejka

Jonáš
Adamec

Chlapcům se líbilo především vysílání ČT, které si mohli vyzkoušet se vším všudy kolemjdoucí, vybraní pracovníky televize.

Nella Svobodová

Tereza Pěkná

Děvčata zase podlehla kouzlu hudebního nástroje etherwave, na který se hraje bez doteku jen pohybem paží.

Marie Brožíková

Rozárie Kotoušová

Lucie Gončarová

Kristýna Pánová

Chemdidlo

Vědy není nikdy dost, a tak se záhy po vědeckém festivalu v Praze konalo ve škole Chemdidlo. Děti se dozvěděly, proč ne chemické divadlo, ale Chemdidlo. Chemici totiž nemají rádi dlouhá slova, proto si zkracují, co mohou. A pro tentokrát si zkrátili název chemické divadlo na Chemdidlo. To je jen taková perlička, jinak se na ně hrnuly informace sluchové i zrakové, až uši a oči přecházely. Tato lekce měla název Posviť si citronem na duhu. A opravdu bylo na co koukat. Pro nezúčastněné alespoň několik obrázků z této akce.

Dětem se líbily i placky, které dostaly na lekci, bavily je nové názvy, ukázky práce s pipetou a také se zkusavkami. Podívovaly se nad zapojením elektřiny do citronu. Za svoje nadšení a neustálé soustředění dostala na konci programu každá třída certifikát o absolvování tohoto programu a za aktivní zapojení do programu divadélka.

Přerov nad Labem

To musel být výlet!

Ale jak vybrat z tolika pěkných slohových prací jednu, dvě, tři, když v každé je něco trošku jiného a zajímavého...

Proto jsou tady jen ty, které byly bez chyb a s nejuhlednějším písmem – to proto, aby se vám dobře četly.

Přerov nad Labem, náramek Loučeni

V Přerově nad Labem byla stará vesnice. Byla tam škola, domy a myslivna. Na domech místo šatek byla šindel. V domě byla postel, která měla asi pět prátů, pec, černá kuchyně, stůl a židle. Vedle domu stála stáj. Ve škole v lavicích seděli děti a pan učitel jim bral na housle. Ve škole byla také oslí lavice, když někdo hodně klobil, tak si tam sednul. Nad oslí lavicí byl namalovaný obrázek osla. Byly tam také staré slabikáře a vysvětlčeni. Do myslivny jsme jít nemohli, ale byl na ní namalovaný obraz jelena.

V náramek Loučeni byly labirinty. Byly ze dřeva, kostek, provazů, slonků a kamenů. Procházel jsem je s Amálkou, Ládkou, Kamíčkou. Prošli jsme je všechny, ale já trošku podváděl. Když jsme odjízдили autobusem, tak jsme stáli v nármě.

Na školním výletě se mi moc líbilo.

Klára

Převor nad Zalem - skanzen

U ústříj jsme s 3. třídou jeli autobusem do Převora nad Zalem. Pamí učitelky nás navedly do areálu, kde nás máš vši čekala pamí průvodkyně. Ukázala nám celý skanzen a o každém domě nám něco řekla. Že má nás navedla i do starší školy, kde byly i vystaveny exponáty, třeba staré výtčenní, posbí pošleby a různé školní pomůcky. U dalších domech jsme viděli i jejich kroje a spoustu dalších věcí. Když jsme si výstavu prohlédli, nasedli jsme opět do autobusu a jeli do Loučně.

Loučň - Labyrint

Po příjezdu do Loučně jsme šli do místního Labyrinta. Prošli jsme si skoro všechny labyrinty a mě se nejvíce líbil sisový labyrint. Byl podle mě ze všech největší. Byl tam i labyrint se skluzavkou, nebo labyrint z písmen, kde jsme sestavili písmičku, "jede jede pošlouský panáček." Pak jsme si i něco malého koupili, nasedli do autobusu a vyrazili jsme zpátky do školy. Vyšel se mi moc líbil.

25. září

Přerov nad Labem - skanzen, Loučeň - labyrint do 19

V úterý jsme jeli se školou na výlet do Přerova nad Labem a do Loučeň. Nejdrive jsme byli v Přerově ve skanzenu. Tam jsme si prohlíželi staré chalupy s parní přívodkyní. Byla tam skvělá ukáзка jak žili lidé v Polabí dříve. Také jsme si tam mohli něco koupit. Nejvíce se mi ve skanzenu líbila stará škola. Pak jsme přejeli do nedaleké Loučeň. Tam jsme byli jenom v labyrintáriu, což mě bavilo. Je tam Ovesové bludiště, Světelný labyrint, Travnatý labyrint, Žirové bludiště, Dřevěná bludiště, Salisádové bludiště, Kamený labyrint, Brovarové bludiště, Církovový labyrint, Grotta-pestlový labyrint, Bismundový labyrint a Křálovský labyrint. Nejtěžší bylo Žirové bludiště a nejjednodušší byl Kamený labyrint. Výlet se mi moc líbil. *Pekná 4. Zina*

Přerov nad Labem - skansen
Lunčín - labyrint¹ - do pondělí
V úterý ráno v půl osmé
jsme s naší třídou společně
s třídky vyrazili na výlet
do Přerova nad Labem. Navštívili
jsme muzeum, které bylo
založeno ve devatenáctém
století. V muzeu bylo asi
čtyřicet objektů ze šestnáctého
až osmnáctého století.
Nacházela se tam také škola
ze sedmnáctého století. Po
skončení prohlídky jsme měli

možnost si zakoupit
suvenýr. Já jsem si koupil
jehovicku, kterou jsem pojmenoval
Milan. Pak jsme nastoupili
do autobusu a odjeli jsme
na zámek Lunčín. Zámek
jsme si nemohli vidět, ale
park jsme prošli celý. Ten
park měl mnoho bludišť a
labyrintů. Nejvíce se mi líbilo
báseň bludiště. Jímko naší
výlet do zámekového areálu
Lunčín skončil a vydali jsme
se na cestu zpět. Nečekaně se
našim spásečím cestu díky
doprovodným komplikacím
prodloužila až na neuvěřitelné
šest hodin.

Běh václavek

Samozřejmě, příprava na běhání václavek při příležitosti oslav Dne české státnosti, je jedním z klíčových okamžiků této akce.

Když se všechny děti 1. stupně vybaví kloboučky, může se akce naplno rozběhnout.

Modely páté třídy jsou hodné přihlášky do soutěže. Dětem však stačí, že je předvedou pyšelským spolužákům.

A po řádné rozcvičce je možné přistoupit k startu první skupiny.

Běh jednotlivých tříd
podle ročníků, od 1. ročníku

Vítězové tříd, vždy zleva
1., 2., 3. místo

Po vyhodnocení a předání cen
si všichni s chutí zatleskali a vy-
dali se zpátky do školy.

Družina

Znáte knihu Jiřího Kafky Hup a Hop?

Je o dvou roztomilých opičkách – tedy opičácích, kteří spolu prožívají několik poutavých příběhů. Jeden z nich přečetla paní učitelka dětem v družině a prvňáčci nakreslili k příběhu obrázky. Náramně se jim povedly.

Andrejka

Bertík

Václav

Tobík

Ondra

Anička

Prvňáčkové v knihovně

Jéje, do knihovny jsme se moc těšili! Výkřiky: Kde to je? Můj brácha tam chodí! Jak to tam vypadá? Voní tam knihy! Už tam taky chodíš? Jasně, ty ne? Já budu! signalizovaly, že návštěva knihovny bude vítanou vzpruhou při lámání slabik v živé abecedě. A taky že byla.

Ještě před vstupem do knihovny, kde jsme měli domluveno rande na osmou ranní, jsme zabrousili do trávníčku u kašny, kde byly vystaveny dýně nádherně vyřezaných tvarů. Tři chlapečci byli účastní přímo dýňodlabání, a tak jsme měli informace o dlabání přímo z první ruky a hlavně jsme viděli a pochválili i jejich práci.

A teď už šupajdá do knihovny.

Ťuky, ťuky, otevírá nám usměvavá Mirka Kocourková, paní knihovnice, a vítá nás s otevřenou náručí. Všichni se živě zdravíme a děti se rozprchnou po knihovně. Rozprchnou je tedy silné slovo, protože knihovna v Pyšelicích je titěrná, takže spíše – rozvolní se. Ale už to někdo organizuje, děti se svlékají a sedají si jako ptáčci na dřevěné točité schody, vedoucí někam do výšin knihovny. Mirka nás znovu vítá a přidává pár čísel o pyšelské knihovně.

Kolik má čtenářů, kolik má svazků knih, je určena dětem i dospělým. A pak už volí krásné téma pohádek, ukazuje nám starší i novotou vonící knihy, povídá, co v nich čtenář najde, navazuje na znalosti dětí nebo je překvapuje něčím novým. Současně poukazuje na ilustrace v knihách, pojmenovává výrazné znaky kreseb toho kterého ilustrátora. A dostáváme se přímo k našemu kraji, je tu Mikeš a Josef Lada, to povídání nebere konce. V závěrečné části se děti znovu rozešly po knihovně, prohlížely si regály a ptaly se na to, co je zajímavé. Dozvěděly se také, jak se mohou do knihovny přihlásit, jak najít žádanou knihu, a kdy ji vrátit. Paní Kocourková nás vyprovodila až za dveře a tam ji děti obklopily a chtěly odvést do školy, tak je ta usměvavá, milá a povídavá Mirka zaujala!

Ilona Vaculíková

Barevný a geometrický týden

Dny v barevném týdnu jsou podle rámečků lehce rozpoznatelné. Úterý byl den proužkováný, převažovala modrá a černá.

Hurvínek mezi osly

„Hurvínek mezi osly“ ...a mezi 1.A, 1.B, 2.A a 2.B!

Dva autobusy, které děti dychtivě vyčkávaly v areálu školy s klasickou otázkou: „Už jedou, paní učitelko?“ ... tak přesně tak začal výlet čtyř tříd do divadla Spejbla a Hurvínka do Prahy.

Projelo pár nákladáků, při jejichž zvuku motoru se děti vždy radovaly, že už..., až nakonec přišlo opravdu to správné autobusové „už“. A tak jsme nastoupili všichni zdárně do dvou autobusů...

Cesta probíhala naprosto v pohodě, nikdo nechtěl za jízdy vystoupit, všechny děti se těšily.

A měly opravdu na co...

V představení „Hurvínek mezi osly“ šlo především o to, že být hloupý oslík je na nic, mnohem lepší je být chytrý oslík a úplně nejlepší je být prostě jenom chytrý.

Potlesk dětí na závěr divadelního představení mluvil za vše!!! To nejde popsat, to se musí prostě zažít a prožít..., a pak nakreslit!

Kristina Valterová

Poprvé pražská podívaná

aneb Hurvínek mezi osly

5.listopadu 2019 u školy holky zase za dámy a kluci s kravatou a kloboučky – jedeme poprvé do divadla, rovnou do dejvického Divadla Spejbla a Hurvínka Praha. Jede celá velká parta prvňáčků a druháčků, vezeme se dvěma autobusy, doprava je hustá, řidiči z Benešova to zvládají.

A tak se ocitáme u Kulaťáku a jdeme pražskými ulicemi k divadlu, u kterého nás vítá mosazná lavička se sochou Spejbla. Uvnitř je to také moc hezké, plno loutek od těch nejmenších až po nadživotní velikost. Hezké posezení nás nalákalo ke svačině a už jdeme do hlediště. Pohodlná sedadla sevřela dětská tělíčka a je tu Hurvínek a zápletka. Zastihli jsme ho, jak jde s Máničkou ze školy a frflá, jak ho učení nebaví, je to otravné a proč by vlastně měl chodit do školy, když nechce. Zničehonic se objeví prapodivný pan Hýkálek s oslíma ušima a pozve Hurvínka na výlet do Oslova, kde ho prý očekává spousta úžasných věcí. A taky že ano. Hned za městem zapřáhne Hýkálek Hurvínka do oslího spřežení a v Oslově dělá vše pro to, aby se z Hurvínka stal osel doopravdy. Je tedy fakt, že v Oslově se oslům pod vládou starosty Hýkála žije velice dobře, kdo se nechce učit, ten tam prospívá. A kdo se učit chce, toho vrchní oslové potrestají. Nejlépe se mají osli, kteří nechodili do školy, a pokud ano, špatně se učili. Posiluje je pohrdavý vztah ke vzdělaným.

Spejbl s Máničkou a Žerykem mají co dělat, aby Hurvínka z té šlamastyky vytáhli. Osli zůstanou osly a Hurvínek Hurvínkem. A nakonec je moc rád, že může do školy.

Představení bylo veselé, napínavé a poučné.

Režie: Miki Kirschner, dramaturgie: Denisa Kirschnerová

Ilona Vaculíková

Tělocvik na draka

Tělocvik na draka

Říká se, že změna je život. A tak se jednoho dne 4. A rozhodla, že místo tělocviku si do školy přinesou draky a půjdou je pouštět na Loretu.

Byl krásný říjnový podzimní den, sluníčko hrálo a tak se všichni moc těšili. Žáci si do školy přinesli opravdu krásné draky.

Když přišli na Loretu, zjistili, že je bezvětrí. Ale ani to je neodradilo od plánu, na jehož provedení se moc těšili. Poskládali si draky a pustili se do toho. Vůbec jim nevadilo, že musí utíkat, aby se drakovi alespoň na chvíli chtělo vzlétnout.

Všichni si to užili, až na pár párů mokrých bot a ponožek. No a vytrvalostní běh určitě stál za to pro ty okamžiky radosti a úsměvy na tvářích dětí 😊.

Doslova řečeno byl to tělocvik na draka.

Monika Bakešová

Sladký den v rodinné výchově

V rodinné výchově si žáci dělali palačinky. Proč? Protože je to jedno z nejoblíbenějších jídel dětské populace. A když si je připravili sami, o to více jim chutnaly.

Příprava se nesměla podcenit, chlapcům to zdánlivě dělalo problémy, ale ne tak velké, k dobrotě se dopracovali také.

Potom si udělali žáci kavárničku ve škole a pěkně si pochutnali na plněných palačinkách zdobených šlehačkou.

S plnými břísky se špatně uklízí, ale nedalo se nic dělat, ve školní kuchyňce musí být čisto. Pak se teprve mohou rozloučit a těšit se na další hodinu.

Mimo vaření se věnují žáci různé rukodělné práci. A pak se těší ze svých výrobků. Mohou si je nechat nebo vyrobit něco pro své kamarády nebo blízké. Potom se radost znásobí. A hned jsou radosti dvě. Dali jste už vlastními silami vyrobený dárek? Uvažujte o tom.

Tělocvik 2.A

Jednou se v druhé třídě vydali místo hodiny tělocviku a prvouky do pyšelského lesa. Tam se dali do hledání lesních stop. Více či méně se to dětem dařilo, ale hlavně si vyšli do lesa, aby si uvědomily, jaké jsou jeho přednosti. Pak už bylo snadné zapamatovat si význam lesa pro nás, pro lidi.

Nejčastější stopou byly bobky různých lesních živočichů a otisky jejich kopýtek v hlíně. Protože bylo dost mokro, našly děti takových a podobných stop daleko více. Ve skutečnosti byly zřetelné a dobře pozorovatelné, ale na pořízených fotografiích už to tak slavné nebylo.

Jelikož včasné upozorňování na blížící se změnu počasí ignorovali všichni zúčastnění dost dlouho, cestou zpátky do školy se smyly i stopy lesa, které si děti nesly na sobě. Takže k obědu přišly sice mokré, ale čisté.

Český svaz ochránců přírody Vlašim

Chráníme přírodní a kulturní dědictví Podblanicka

Příjemná přednáška, na které se děti dověděly spoustu informací o práci členů Českého svazu ochránců přírody se uskutečnila 16. října ve škole v Pyšelích.

Rok 2018 v číslech

592 přijatých živočichů
(71 druhů)

241 vypuštěných zpět do přírody

132 zůstává v naší péči
někteří čekají na vypuštění

Dětem bylo vysvětleno, že se na stanici starají o handicapované živočichy, kdy má význam volat, aby si pro nalezence přijeli, jakým způsobem nahlásit nalezeného živočicha, kdy se vyhnout tomu, aby došlo ke kontaktu s mláďaty, jak se postarat o ježky, kteří nestačili včas zazimovat a spoustu dalších věcí.

Přednášející kladl dětem na srdce, že záchrana každého živočicha s cílem jeho návratu do přírody má smysl, jelikož každý život má svou cenu.

Děti se také dověděly, že v centru se prodávají fólie na sklo, které odstrašují ptáky a zabraňují tak jejich naražení do oken či skleněných dveří.

A pokud byste měli zájem zachránit nějakého handicapovaného tvorečka,

volejte na číslo **777 800 460**

Halloween

V České republice máme hodně krásných svátků, které slavíme. Jsou ovšem i svátky, které se k nám pomalu, ale jistě dostávají odjinud; ať už chceme, nebo ne. Mezi ně patří i Halloween. A tak 31. 10. ráno do školy zavítala strašidla. A věřte, že ne jen tak nějaká obyčejná strašidla. Byla to strašidla ze 4.A! Tento den se v Irsku a ve všech anglosaských zemích slaví Halloween. Děti přišly do školy přestrojené za čarodějnice, Frankensteina, Drákulu, magickou kočku. Účelem tohoto dne bylo v rámci hodiny anglického jazyka tento svátek představit a seznámit děti s jeho tradicemi. Dověděly se, proč se vyřezávají dýně, proč se o Halloweenu převlékají lidi do kostýmů a jak se tento svátek dostal až do Ameriky. Děti si tohoto dne opravdu užily ☺.

Monika Bakešová

[illegible]

accsol
accidental solutions

MARIE

FIREVIA
FIREVIA
FIREVIA

1. Operare il tuo autogestore di ogni cosa, per te e per tutti.

Il tuo è il sistema di gestione di ogni cosa, per te e per tutti. Il tuo è il sistema di gestione di ogni cosa, per te e per tutti. Il tuo è il sistema di gestione di ogni cosa, per te e per tutti.

Část úkolu vypracovaly děti ve škole, ale dokončily ho doma, někdy za vydatné pomoci rodičů. Hned bylo vidět, jak moc některým rodičům záleží, aby se jejich dcera nebo syn orientovali v problematice recyklace a třídění druhotných surovin. Jsme rádi, že to všem není úplně lhostejné. A za to jim děkujeme.

S tímto číslem se rozloučíme netradičně, a to návštěvou

12 měsíčku ve školce

Škola ve školce

Někdy bychom si přáli vrátit se zpátky v čase, vrátit se do raných dětských let, nemít žádné povinnosti, jen si hrát s kamarády, chodit místo do školy do školky. To by se nám líbilo. A to se aspoň na chvíli povedlo i nám čtvrtákům.

6.11. 2019 se 4.A třída rozhodla navštívit Mateřskou školu v Pyšelích a připravila si pro děti pohádku O dvanácti měsíčkách. Navštívila dohromady tři třídy a četla pohádku od těch úplně nejmenších až po předškoláky. Děti ze školky byly nadšené a moc se jim to líbilo. Protože to nebylo jenom takové nudné čtení, žáci do toho zapojili kousek fantazie, hereckého talentu... A hraná pohádka byla na světě!

Žáci byli skvělí, odcházeli s nádherným pocitem. Probudili v sobě dětské dušičky, které před několika lety navštěvovaly tu samou školku.

Už teď můžeme říct, že se tam opět a znovu budeme vracet, abychom dětem zpříjemnili den a aby viděly i paní učitelky, jak jsme se ve škole naučili hezky číst a že se z nás stávají malí herci a velcí žáci.

Monika Bakešová

Grafika, sazba, tisk: Ingrid Cholevová

Vydán: Základní škola T. G. Masaryka v Pyšelicích